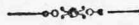

κτως ὑπεράνω πάσης κοσμικῆς δόξης καὶ ἐξουσίας), ἀνεγείρεται ἐνταῦθα τὸ εἰρημένον εὐεργετικὸν οἰκοδόμημα.

Ἄλλὰ καὶ πάντες καὶ πᾶσαι, ὅσαι ἐπαινέτῳ πτόφῳ καὶ συμπαθεὶ γνώμῃ ἐλκόμεναι, μοχθοῦσιν ὑπὲρ τούτου τοῦ φιλανθρωπικοῦ καθιδρύματος, ἔχουσι λόγον εὐλογοφανῆ νὰ μεγαλαυχῶσι. Διότι οἱ οὕτως καταγιόμενοι εἰς ἔργα τοιαῦτα προδίδουσι μεγαλοψυχίαν. Τὸ δὲ μεγαλόψυχον φρόνημα ἐστὶ τὸ διάδημα καὶ ὁ στολισμὸς πάσης ἀρετῆς. Σ. **

Σ.Π.Σ. Τὰς περὶ τοῦ ἐξόχου τούτου καθιδρύματος τῶν Διακονιστῶν τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ὁ «Εὐαγγελισμὸς» σημειώσεις εὐγενῶς ἐχορήγησεν διὰ τὰς στήλας τῆς «Ποικίλης Στοᾶς» ἀξιότιμος καὶ λίαν εὐπαίδευτος κυρία, ἧς δὲν δυνάμεθα ἵνα μὴ καὶ δημοσίᾳ τὴν ἀγαθὴν ἔφρασιν πρὸς τὸ ἔργον ἡμῶν εὐχαριστήσωμεν.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἐπάρχουσι κλίσεις καὶ αἰσθήματα τῆς καρδίας μυστηριώδη καὶ ἀνεξήγητα, ἰσχυρὰ καὶ γλυκύτατα ἅμα ὡς τὸ πατρικὸν φίλτρον, καὶ τρυφερὰ ὡς ὁ ἀγνὸς ἔρωρ. ΑΓΛΑΙΑ Χ. Δ.

Ἄν ἐγεννήθη τις εὐτυχῆς ἀς ἐπανελέθη ἐνωρὶς εἰς τὴν ἡσυχίαν τοῦ τάφου, ἀποφεύγων οὕτω τὰ ἀπαραίτητα τῷ ἀνθρώπῳ πολύμορφα δεινά. Α. Χ. Δ.

Ἐν τῇ συνθήκῃ τῆς ζωῆς εἰσὶν ἀπαραίτητοι δύο ὄροι, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ δρᾶσις, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ καρδία ἐρημοῦται καὶ τὸ πνεῦμα παραλύει.

Ἡ μόνωσις, ἀνοίγει ἀμέτρητον εἰς τὴν ψυχὴν βάραθρον, ἔνθα ὁ νοῦς κρημνίζεται σκοτιδινίων. Μεταβάλλει καὶ τὴν Λατρία ἀκόμη αὐτὴν εἰς Βέρτερον.

Ἐν τῷ ἀπεράντῳ μηχανισμῷ τῆς φύσεως, ἐν τῇ μυστηριώδει καὶ θαυμασίᾳ ἐξελίξει καὶ ἀλληλεγγύῃ τῶν ὄντων, καθ' ἣν τὸ ἀπείρως μικρὸν συνδέεται πρὸς τὸ ἀπείρως μέγα· καθ' ἣν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς νόμους, διὰ τῶν αὐτῶν δυνάμεων καὶ τῆς συναλλαγῆς τῶν στοιχείων μεταδίδεται ἡ ζωὴ καὶ ἡ κίνησις ἀπὸ τῶν φυτῶν εἰς τὰ ζῶα ἀμοιβαίως, ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ ἄνθος, ἀπὸ τοῦ ἀέρος εἰς τὰς ἐνδοτέρας ὑπογείους βωγμὰς, ὁ ἄνθρωπος δὲν ἠθέλησε νὰ ἐννοήσῃ ἀκόμη ὅτι ἐστὶν ἐν τῶν ἀπειραρίθμων ἐκείνων ζωϊκῶν κατασκευασμάτων, τὰ ὁποῖα πάντα συνεισφέρουσιν εἰς τὴν καθολικὴν τῆς δημιουργίας σκοπιμότητα. Ἀνάγει τὰ πάντα εἰς ἑαυτὸν καὶ κρίνει περὶ τῶν ἔργων τῆς δημιουργίας καὶ μετρεῖ αὐτὰ μὲ τὸ μέτρον τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀτομικότητος. Διὰ τοῦτο ἐλέγχει αὐτὴν ὡς σόλοικον, μοιραίαν, ἄσκοπον, κακοῦργον, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ πιστεύσῃ ἀκόμη ὅτι κατ' οὐδὲν διαφέρει τῶν μαλακίων καὶ τῶν φυτῶν, εἰμὴ διότι φέρει τὴν συνείδησιν τοῦ πάσχειν.

Θαυμάζομεν καὶ πιστεύομεν εἰς τὴν ζωὴν ἐφ' ὅσον αὕτη βαίνει παραλλήλως πρὸς τὰς δρέξεις, τὰ πάθη καὶ τὰς ἀδυναμίας ἡμῶν. Καταρῶμεθα δ' ὅπταν δὲν εὐρίσκομεν ὄλον τὸν περὶ ἡμᾶς κόσμον ἀνάλογον καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς ἀπλήστους ἡμῶν ἐπιθυμίας. Δὲν θὰ ἦτο ὠραιότερον, εὐδαιμονέστερον, σκοπιμότερον ἔαν, ἀντὶ νὰ ζητῶμεν νὰ τροποποιήσωμεν τὴν φύσιν πρὸς τὰς πλάνας καὶ τὴν ὑποκειμενικότητα ἡμῶν, ἐρρυθμίζομεν ἡμᾶς αὐτοὺς πρὸς τοὺς σεβαστοὺς ἐκείνους νόμους, ἀφοῦ ἐν τῷ καταπληκτικῷ πανοράματι τῆς παγκοσμίου ζωῆς δὲν ἀποτελοῦμεν εἰμὴ μίαν καὶ μόνην γραμμὴν;

Ἐπάρχει ἐν τῷ βάθει τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως στοιχείον τι ἀφανές, δυνάμις τις μυστηριώδης, ἣτις ἄγει αὐτὴν εἰς ἀντίθεσιν, εἰς αἰωνίαν πάλιν πρὸς τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον, οὗ τὰ φαινόμενα, τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὴν ἐπενέργειαν ζητεῖ νὰ σταθμίσῃ μὲ τὴν ἑαυτῆς ἀτομικότητα. Καὶ ἐνταῦθα ἔγκειται ἀκριβῶς τὸ πρόβλημα τῆς δυσπραγίας, ὑπερ οὔτε οἱ αἰῶνες οὔτε οἱ θρίαμβοι τοῦ Θρηλλουμένου πολιτισμοῦ ἠδυνήθησαν νὰ διευκρινήσωσιν ποτε. Σ*